

РЕШЕНИЕ

№ 698

гр. Пловдив , 27.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на деветнадесети април, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Панайот Р. Велчев

при участието на секретаря Магдалена Л. Трайкова
като разгледа докладваното от Панайот Р. Велчев Административно
наказателно дело № 20215330202202 по описа за 2021 година
Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №21-0438-000299/08.03.2021
г., издадено от **** РУ към ОДМВР гр. П. с което на Р. Д. С. с ЕГН:
***** са били наложени административни наказания, както следва:
„глоба“ в размер на 20 лева за извършено от него нарушение по чл. 6, т. 1
ЗДвП; „глоба“ в размер от 20 лева за извършено от него нарушение по чл.
157, ал. 6 ЗДвП и „глоба“ в размер от 20 лева за извършено от него
нарушение по чл. 190, ал. 3 ЗДвП.

Жалбоподателят редовно уведомен за насроченото съдебно заседание не
се яви. В жалбата са изложени съображения относно неправилността на
обжалваното наказателно постановление, поради което се иска неговата
отмяна. Твърди, че не е извършил вменените му нарушения. Същият работил
като таксиметров шофьор и спирането в зоната на действие знак В 27 било
наложено от необходимостта за свалянето или качването на клиент. Никъде в
ЗДвП не било посочено, че носенето на АУАН извън едномесечният срок
представлява нарушение. По същия начин му било вменено и наказание
„глоба“ за нарушение по чл. 190, ал. 3 ЗДвП, което не съществувало.

Въззиваемата страна, редовно уведомена за насроченото съдебно

заседание, не изпрати представил, депозира становище по съществото на делото с което оспорва подадената жалба и поиска потвърждаването на обжалваното наказателно постановление.

Пловдивският районен съд, след като взе предвид събраните по делото доказателства и наведените от жалбоподателя доводи и съображения, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна. За да достигне до този извод, настоящият съдебен състав съобрази следното:

В конкретния случай жалбоподателят е бил санкциониран за това, че на 26.02.2021 г. около 11:30 часа в гр. П., на бул. „Ц.Б. III О.“ до № 8, като водач на лек автомобил „КИА СИИД“ с рег. № ***** при следните обстоятелства, управлява този лек автомобил по бул. „Ц.Б. III О.“ в посока „юг“ извършва следните нарушения: 1. спира за престой управлявания от него лек автомобил в дясна активна лента за движение в зоната на знак В27; 2. управлява с изтекъл срок на АУАН серия АА № 347798 от 02.12.2020 г.; 3. управлява МПС с наложено наказание „глоба“ с НП № 20-1030-011071/16.10.2020 г., влязло в сила на 27.11.2020 г., незаплатена в срока за доброволно изпълнение.

В хода на съдебното следствие беше разпитан актосъставителят Г.Т., който потвърди отразеното от него в АУАН. Добави, че сеща за случая. На процесния ден имало спрели 4-5 таксиметрови автомобили в зоната на знак В27, което наложило спирането на полицейски служители пред тях, като единият от извършителите бил жалбоподателя. Установило, че същият управлява с АУАН, който бил изтекъл, както и че имал незаплатена глоба.

Съдът кредитира изцяло така депозираните гласни доказателства, доколкото същите са ясни, логични и последователни и си кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

Съдът кредитира събраните по делото писмени доказателства, доколкото същите са приобщени по предвидения в НПК ред, като следва да се отбележи, че в нито един етап от производството не са били оспорени от страните по делото.

От представените копия от Заповеди се установява, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

От представените копия от Разрешение № 01251 и Удостоверение 037514 се установява, че са издадени такива в полза на жалбоподателя в уверение на това, че същият развива дейност като водач на таксиметров автомобил.

От постъпилото писмо от Община П. с вх. № 17508 от 09.04.2021 г. се установява, че в съответствие с действащия генерален план за организация на движението в участъка между кръговото на бул. „Д.“ и бул. „Ц.Б. III О.“ до № 8 има монтиран пътен знак В 27 /забранени са престоят и паркирането/.

От представената справка за нарушител/водач се установява, че жалбоподателят е правоспособен водач, като по отношение на същия има издадени девет броя АУАН, девет броя наказателни постановления и пет броя фишове.

От представеното копие от Наказателно постановление № 20-1030-011071 от 16.10.2020 г. се установява, че същото не е било връчено лично на жалбоподателя, а по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН.

Въз основа на така установената от Съда фактическа обстановка се достигна до следните правни изводи:

Относно нарушението по чл. 6, т. 1 ЗДвП:

Тази разпоредба предвижда задължение участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

В конкретния случай на процесното място е действал знак В27 забраняващ спирането или престоя. Жалбоподателят С. е извършвал дейност, като таксиметров водач и същият е бил престоял в зоната на действие на знак В27. Неоснователно се явява наведеното в жалбата възражение в насока, че по този начин не би могъл да извършва таксиметрова дейност, тъй като в участъка от бул. „Д.“ до кръговото на Панаира имало забрана за спиране или престой. Същият е бил водач на лек автомобил и за него важат правилата за движение по ЗДвП. Тук е мястото да се отбележи, че съществува възможност за отпадане на административно-наказателната му отговорност единствено при положение, че спре на автобусна спирка за да остави пътник, тъй като в тази насока е разпоредбата на чл. 69 ЗДвП. В тази насока, обаче не бяха ангажирани каквито и да били доказателства, а от друга страна показанията на актосъставителя Т. бяха в насока, че нарушителят е престоявал, а не е

оставял пътник. Правилно на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 ЗДвП на жалбоподателя за това извършено от него нарушение е било наложено административно наказание „глоба“ в размер от 20 лева. Ето защо, в тази му част наказателното постановление следва да се потвърди.

Относно нарушението по чл. 157, ал. 6 ЗДвП:

Тази разпоредба предвижда при съставяне на акт за нарушение по този закон контролният талон се отнема и се връща на водача след изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3. Актът за нарушението заменя контролния талон за срок до един месец от издаването му. В конкретния случай по отношение на жалбоподателя С. в бил издаден АУАН № 347798 от 02.12.2020 г., като към 26.02.2021 г. той е бил изтекъл, тъй като е минал едномесечният срок. В конкретния случай, както АУАН, така и НП съдържат датата, часа и мястото на нарушението; извършеното нарушение е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Правилно на основание чл. 185 ЗДвП му е било наложено административно наказание „глоба“ в размер от 20 лева, тъй като тя предвижда за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв. В случая е нарушена разпоредбата на чл. 157, ал. 6 ЗДвП и след като няма предвидена друга специална санкционна норма, то правилно същата е съотнесена към разпоредбата на чл. 185 ЗДвП. В тази насока са *Решение № 2344 от 12.11.2018 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 2881/2018 г. и Решение № 2381 от 15.11.2018 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 2473/2018 г.* Ето защо, в тази му част наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Относно нарушението по чл. 190, ал. 3 ЗДвП:

Тази разпоредба предвижда задължение наложеното наказание "глоба" да се заплати в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване.

В АУАН и НП е посочено, че е било наложено наказание „глоба“ с Наказателно постановление № 20-1030-011071/16.10.2020 г., влязло в сила на 27.11.2020 г., като същата не била заплатена в срока за доброволно изпълнение. След изискването на копие от последното от Сектор „Пътна полиция“ се установи, че същото е било връчено на основание чл. 58, ал. 2 ЗАНН на жалбоподателя, тоест се достигна до извод, че към 26.02.2021 г. той

не е имал съзнание за това, че по отношение на него има влязло в сила наказателно постановление, налагащо му глоба.

Ето защо, в тази му част наказателното постановление следва да се отмени.

Съдът намира, че в конкретния казус относно нарушенията по чл. 6, т. 1 ЗДвП и чл. 157, ал. 6 ЗДвП не е налице маловажност на случая. Касае се за формално нарушение за съставомерността на което е без значение настъпването или не, каквито и да са вредни последици, като процесният случай не се откроява от останалите такива, че да намери приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

При съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Не са налице формални предпоставки за отмяна на Наказателното постановление, тъй като при реализирането на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, по категоричен начин се установяват изпълнителното деяние, дата и място на извършване на нарушението.

По изложените съображения, Пловдивският районен съд, XXVI н. с.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №21-0438-000299/08.03.2021 г., издадено от **** РУ към ОДМВР гр. П. **в частта** с която на Р. Д. С. с ЕГН: ***** е било наложено административно наказание „глоба“ в размер от 20 лева за извършено от него нарушение по чл. 190, ал. 3 ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №21-0438-000299/08.03.2021 г. **в частите** с които на Р. Д. С. с ЕГН: ***** са били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 20 лева за извършено от него нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП и „глоба“ в размер от 20 лева за извършено от него нарушение по чл. 157, ал. 6 ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС по реда на гл. XII АПК и на основанията в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____